

lovene. Det kan dog, hvis det ærede Medlem vil se rigtigt efter, kun gælde nogle af disse Ændringer. Der er kun nogle af disse Nedsættelser, der kunde gøres effektive ved Ændringer i selve Forsvarslovene; der er andre, som er rene Bevillingsspørgsmaal paa Finansloven. Men i øvrigt, naar det ærede Medlem henviser os til at stille saadanne Forslag, kan jeg ikke tro, at det er undgaaet hans Opmærksomhed, at saadanne Forslag er stillet. Forslag om meget betydelige Reduktioner af Militærudgifterne er stillet, men de er ikke færdigbehandlet, og hvorvidt de bliver færdigbehandlet i denne Rigsdagssamling, raader Ministeriet jo mindre for end den høje Rigsdag. Men naar saadanne Forslag er stillet, er det dog saare naturligt, at den Regering, der mener, at de paagældende Besparelser er ønskelige, naar Forslagene om Ændringer i Forsvarsordningen endnu ikke er naaet til Afgørelse, da søger rent midlertidig at finde Udveje for de størst mulige Besparelser, hvad selve den foreliggende økonomiske Situation saa sandt i høj Grad opfordrer til.

Venstres Ordfører, det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing), gjorde videre den Betragtning gældende, at Landstinget jo dog ogsaa havde nogen Ret, og jeg skal aldeles ikke frakende Landstinget dets forfatningsmæssige Ret. Selvfølgelig har Landstinget en forfatningsmæssig Ret; det er givet ved Grundloven, hvilken Landstingets Stilling er, men Landstinget har heller ikke mere Ret, end der er tillagt det ved Grundloven og gennem hele den Opfattelse, som i Sammenhæng med Grundloven i Tidens Løb er fæstnet, og som jo ogsaa har været Venstres Opfattelse i svundne Tider, saaledes som det allerede tidligere er fremhævet under denne Forhandling. Det forekommer mig, at det, der sker nu, ikke er et Forsøg paa at hævde Landstingets Ret, men hvis man følger de Taler, der er holdt af det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing) og senere af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), de Konservatives Ordfører, rejser Landstinget selv Kampen imod Landstinget. Den Kamp kan blive kortvarig eller langvarig, men Kampen rejses af de Herrer selv, og den Kamp vil blive ført igennem, og den ender ikke med Landstingets Sejr. Om der vil gaa faa eller mange Aar dermed, nytter det jo ikke at strides om i dette Øje-

blik, men der er ingen Tvivl om, at Folket, den store Befolkning, som ikke ønsker at have Landstinget som Overhøjhed, bliver den sejrende, naar en saadan Kamp rejses af Landstinget selv. — Efter at have understreget Landstingets Ret erkendte det ærede Medlem imidlertid selv, at Folketinget bør have Hovedindflydelsen paa Finansloven; men naar dette erkendes, forstaaer jeg unægtelig ikke, hvorledes man samtidig kan hævde, at Landstinget ogsaa skal have den afgørende Indflydelse, og det hævdede det ærede Medlem jo ogsaa.

Det forekommer mig endvidere, at det hverken var formaalstjenligt eller rigtigt, naar Venstres ærede Ordfører i sin Tale i Gaar betegnede de foretagne Nedsættelser paa Militærbudgetterne som politisk utilbørlige. Jeg hørte et andet stærkt Udtryk fra Venstres Ordfører i Folketinget forleden Dag. Jeg tror aldeles ikke, at Venstre ved saadanne stærke Udtryk naar noget som helst mere, end det kunde naa uden disse. Jeg maa aldeles bestemt afvise den Paastand, som det ærede Medlem fremsatte, at Militærlovene ændres ved Finansloven. Nej, der er Udgifter, hvis Afholdelse udsættes, Udgifter, der er hjemlet ved de gældende Forsvarslove, og om hvilke man ved Forslagene her paa Finansloven siger, at de behøver ikke just at afholdes paa det Tidspunkt, der oprindeligt var tilstillet, men kan udskydes i alt Fald for dette Finansaars Vedkommende. Der er aldeles ikke Tale om nogen Lovændring eller Lovgivning paa Finansloven, men der er Tale om fornuftig Økonomi, om Hensigtsmæssighed. Fornuftig Økonomi o: at spare, hvor der er Mulighed derfor. Jeg hørte lige med Glæde det ærede Medlem, der talte om Aarhus Banegaard, fremhæve, at det var rimeligt, at Ministeriet satte ind med Sparsommelighed, hvor det var muligt. Det var rigtigt, sagde det ærede Medlem, man skal spare, hvor det er muligt og paa de rigtige Steder. Men naar der er Spørgsmaal om, hvor der er Mulighed for at spare, kan der neppe blive nogen Tvivl tilovers om, at det Omraade, hvor man bedst og hensigtsmæssigst kan sætte ind, er paa Budgetter, som efter deres hele Karakter er i den Grad uproduktive som de militære Budgetter. Det er, som sagt, af Hensigtsmæssighed, det foreslaas, ganske